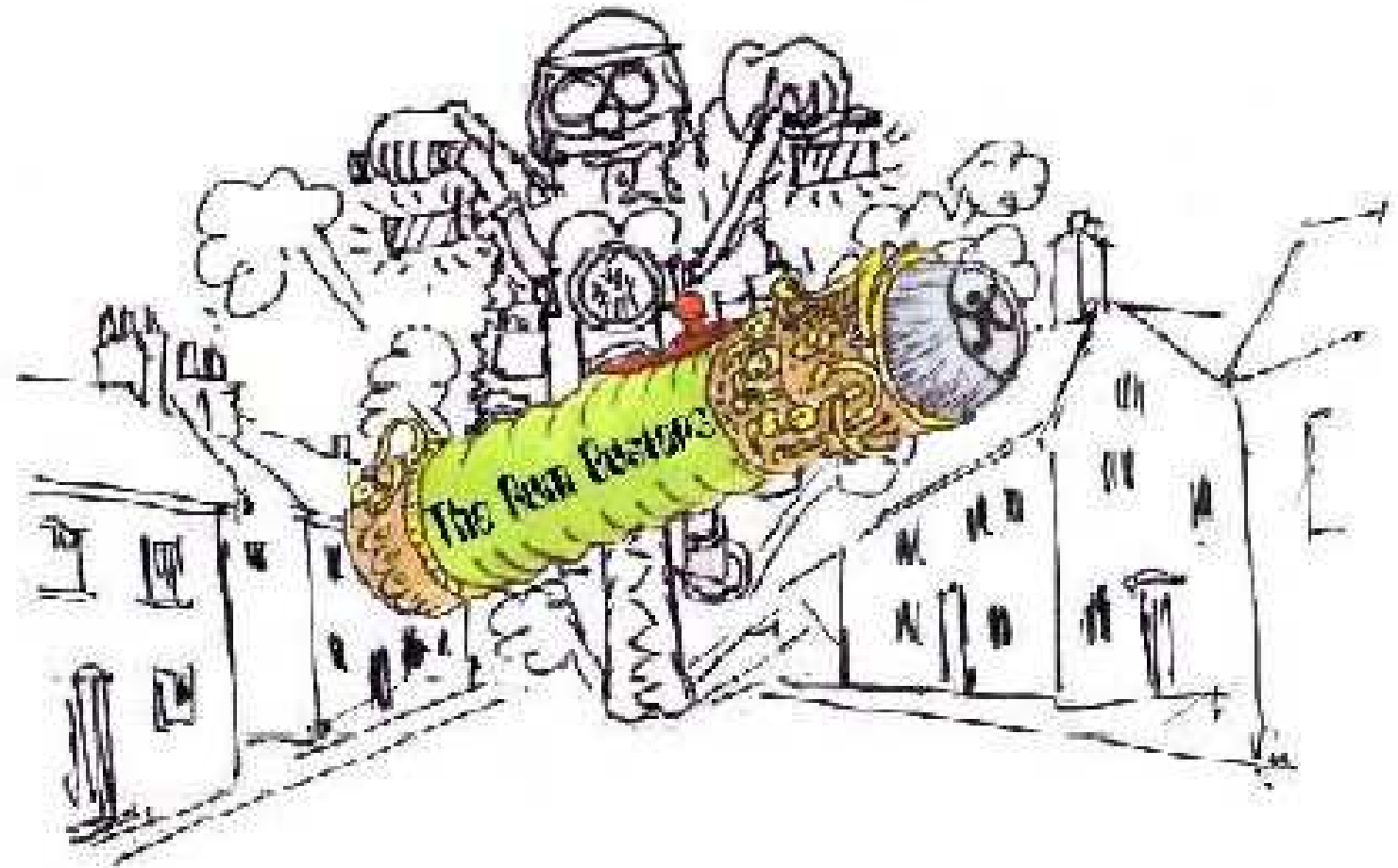

סיירת מסטיק

כתב וצייר
טוני ג'. מון

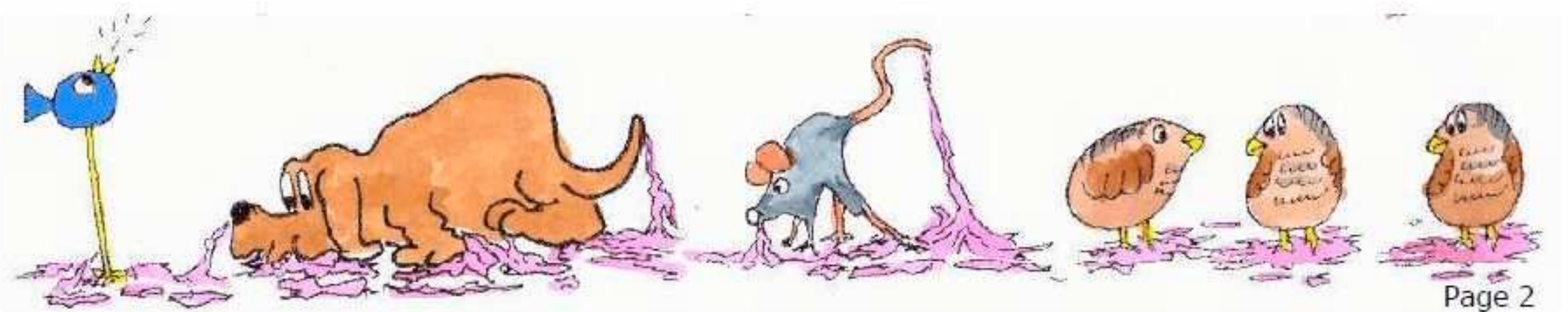
www.tonyonthemoon.co.uk

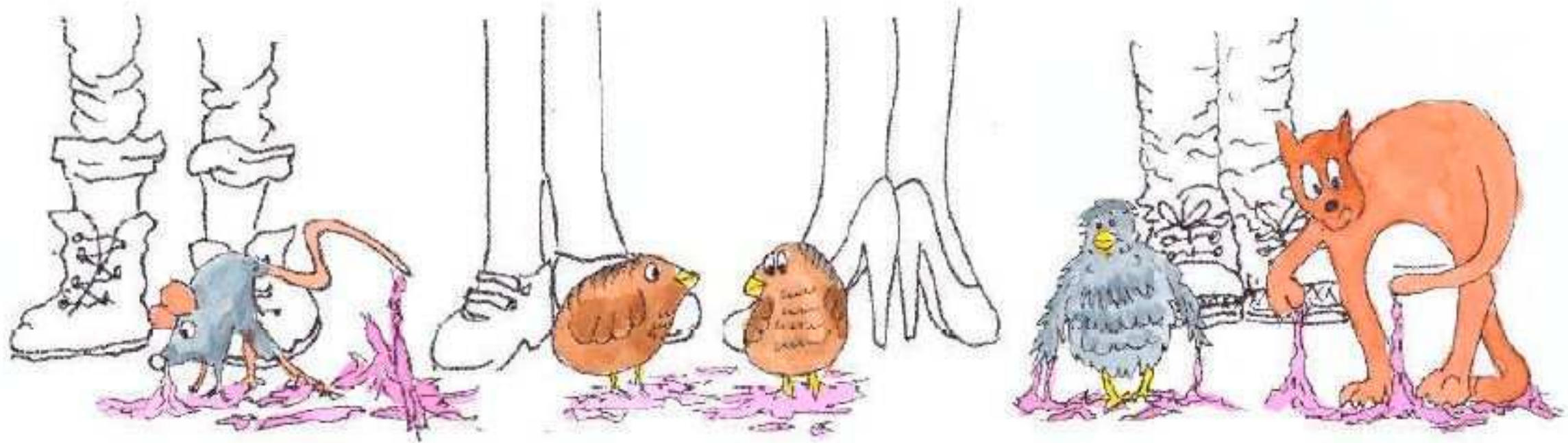

ערפל כבד מילא את אוויר הבוקר.
באולם הופעות העירוני הסתיים קונצרט רוק.
המדרכה לפני הכניסה כוסתה במסטיק.
פוד נתקע חזק במסטיק הדביק.

ספייק שמע את קריאות של פוד ובא במרוצה.
אך גם הוא נדבק עכשיו למסטיק האיום.
כך קרה גם לעכבר ולתאומי הזרזירים
גם הקוצים של הקיפוד נדבקו חזק.

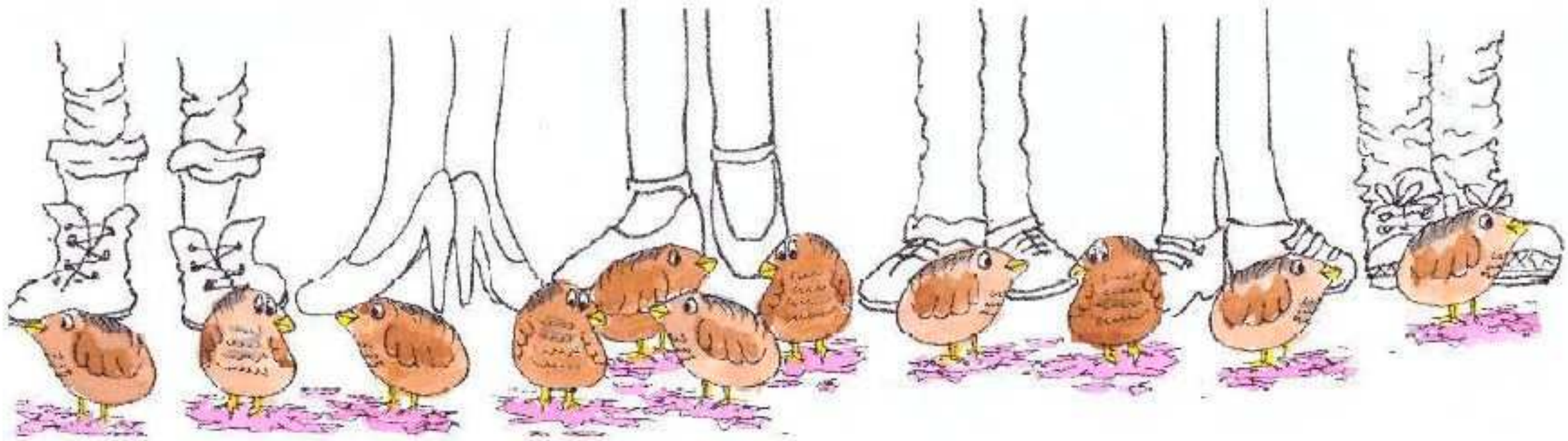

אנשים ברחוב התרגשו כשראו את בעלי החיים המודבקים.

"מה נוכל לעשות?" אמרו אנשים זה לזה.

נדבקה גם היונה.

ונדבק אפילו החתול של הגברת או'קארטי.

"מה נעשה? מה נעשה?" אמרו האנשים.

"אם ננסה לשחרר אותם, עלולים לשבור את רגליהן העדינות."

ובינתיים גם עשרה דרורים ועטלף נדבקו במסטיק התפל.

"מה נעשה? את מי נקרא?" אמרו כולם.

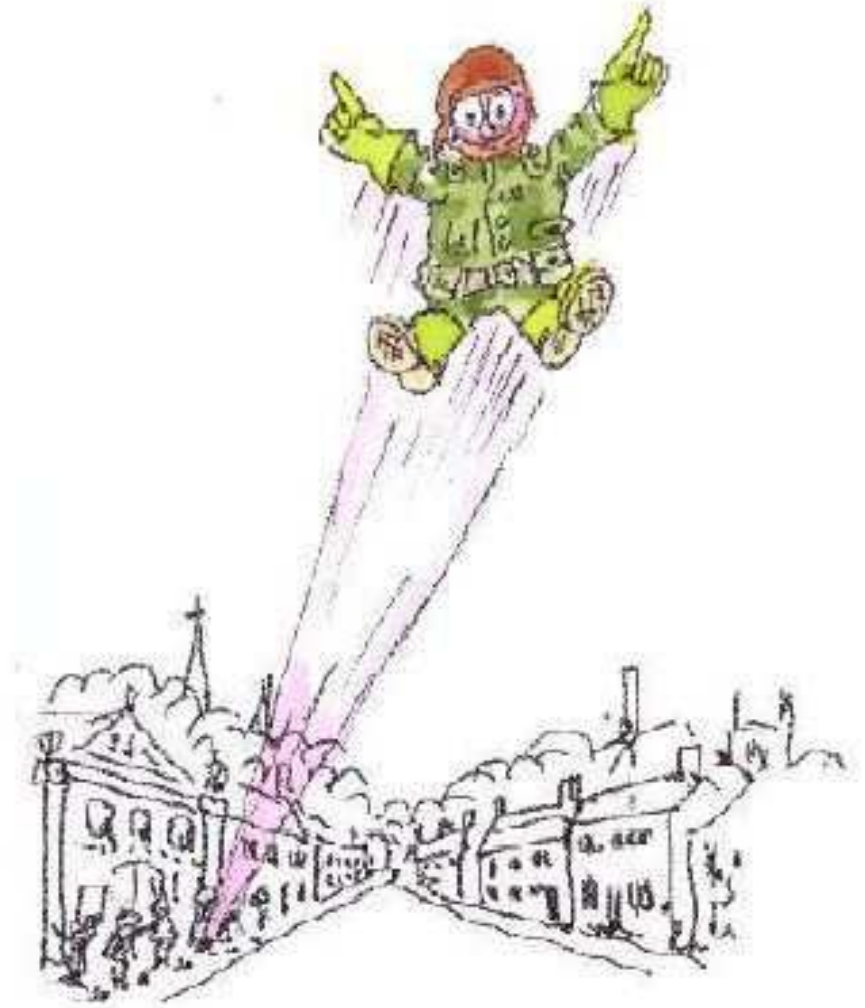

ופתאום דיברה ילדה קטנה,
שעמדה עם אמא שלה
"אני יודעת למי לקרוא" ל"סיירת המסטיק"
"שטויות" אמרה אמא שלה "אין דבר כזה."
"אבל הם באו לבית הספר להזהיר אותנו
על סכנת המסטיק" אמרה הילדה.
היא הוציאה פנס קטן מהכיס.

אמא שלה קראה את הכתובת על הפנס הקטן:
"אם אתה תקוע במסטיק וחיך בסכנה
ואינך יודע למי קרוא,
תדליק את הפנס הזה כי ההצלה ממש לידך."
"סיירת המסטיק"

"זו בוודאי בדיחה" אמרה אמא.
היא הסתכלה שוב על הפנס והדליקה אותו.
ופתאום קרן אור גדולה הופיעה בשמיים.
על הענן למעלה ראו תמונה של אדם
במגפי גומי ירוקים.
הילדה צעקה:
"זה הוא, זה הוא! סייר המסטיק!"

תוך שניות נשמע רעש של מנוע חזק.
אורות הבהבו ומישהו יצא מתוך הערפל.
אופנוע גדול חרק בבלמים ועצר מול אור הפנס.
ירד ממנו רוכב גדול עם משקפי מגן, מגפיים
וקסדה.
"אני ג'פריי, סייר המסטיק" אמר
והוריד את המשקפיים.

הקהל התחיל לדבר ולהצביע על החיות הדבוקות.
ג'פריי הרים את ידו: "אל בהלה, אל בהלה"
הוא התכופף ובדק את שורת היצורים הקטנים.
"מה חושבים לעצמם האנשים כששורקים את החומר"
אמר.
הוא הוריד מהמושב האחורי את עוזרו הקטן, סמוג.
והתחיל להוריד ציוד מהאופנוע.

שניהם שמו על גב מכלים עם חומר.
שניהם לחצו במנופים להגברת לחץ.
"אתה מוכן?" שאל ג'פריי.
"מוכן לפעולה, אם אתה מוכן" ענה סמוג.

הם התקינו את משקפי מגן שלהם.
והביטו היטב על היצורים הקטנים.
החיות פחדו מהמפלצות בעלות עיניים גדולות.
"אל תפחדו, קטנים" אמר ג'פריי
"באנו לעזור לכם."
החיות לא הבינו ופחדו עדיין,
אבל הרי לא יכלו לברוח..

ג'פריי התיז קצת נוזל צהוב סביב דרור קטן
ואז התקדם לציפור הבאה.
סמוג התיז קצת נוזל כחול על הצהוב.
הנוזל הפך ירוק ודגדג לרגלי הציפור הקטנה.
הציפור התחילה להניף כנפיים מפחד
ופתאום התרוממה לאוויר. הייתה חופשית.
היא עפה עם ציוץ, ואחר כך האחרות הצטרפו אליה.
הן עפו גבוה, גבוה, שמחות להתפטר מהמסטיק
הדביק.

את הקיפוד הרימו והביאו לגן ציבורי.
את העטלף שמו בקופסה ומסרו לניקוי במרפאה.
העכבר השתחרר ורץ לחבר מעבר לרחוב.
לפוד נתנו קצת אוכל ושתייה.

נשאר רק ספייק. הוא הבין מה קורה.

עיניו עקבו אחרי מה שעשו סיירי המסטיק.

ג'פריי ליטף את ראשו והתיז את הנוזל הצהוב סביבו.

סמוג בא עם הנוזל הכחול ועשה בו קצב ירוק.

ספייק השתחרר וג'פריי הוציא אותו
מהחומר הדביק.
כל הקהל התחיל למחות כפיים.
"תזכרו" אמר ג'פריי
"אסור לירוק המסטיק על הארץ.
עטפו אותו בניר ותשימו בפח."
סמוג גמר לנגב את הכפות של ספייק.
ספייק ליקק לו פנים בתודה.

ג'פריי חילק דפי הסבר לקבל. שם כתוב היה
על סכנות המסטיק לסביבה, לבעלי חיים
ולבני האדם.

ג'פריי קיווה שפעם יוכל להפסיק את תפקיד
"סייר המסטיק"
פעם, כשהעולם יהיה מקום נקי וכולנו נוכל
לחיות בו בלי טרדות.

"סיירי מסטיק" עלו על האופנוע שלהם
וברעש גדול נסו מול השמש העולה והיום החדש.

ספייק לקח את פוד על גבו,
והם הלכו לאורך הרחוב.